

Wagner Group fighters offer a tour of the huge Donbass facility captured from Ukrainian forces — RT Russia & Former Soviet Union

RT rt.com/russia/576625-donbass-salt-mines-wagner-pmc

Uvnitř největšího evropského solného dolu: Stíhačky skupiny Wagner nabízejí prohlídku obrovského zařízení na Donbasu dobyté ukrajinskými silami

Tyto tunely kdysi zásobovaly minerálem celý SSSR. Nyní jsou uprostřed válečné zóny.

V polovině ledna vstoupily ruské jednotky do Soledaru, kde se nachází Artemsol – největší podnik na těžbu soli v Evropě. Korespondent RT navštívil město Donbass letos na jaře a prozkoumal jeden z dolů s pomocí stíhaček PMC Wagner.

Zjistěte více o jejich sestupu 300 metrů pod zem, prohlédněte si basreliéfy vyrobené z této hmoty a ponořte se do historie jednoho z nejstarších takových nalezišť na světě ve fotoreportáži RT.

Logo Artemsol znal každý v celém Sovětském svazu. Všechny obaly kamenné soli z tohoto ložiska nesly logo. © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Sůl je od nepaměti nepostradatelnou součástí lidského života. Důležitý obchodní artikl, někdy byl rozhodujícím faktorem ekonomické stability, zatímco o vlastnictví tohoto nerostu byly dokonce vedeny války. Není překvapením, že těžba soli patřila mezi první průmyslová odvětví ve starověké Rusi.

Soledar, ačkoli sám nepochází ze středověku, je neoddělitelně spjat s těžbou soli. První zmínky o osídlení oblasti pocházejí z konce 17. století, kdy se v blízkosti nalezišť objevila vesnice Bryantsevka. Koncem 19. století zde byla objevena hlubinná solná ložiska a začala výstavba prvního dolu.

Výroba vrcholila v sovětských dobách, kdy podnik Artemsol tvořil asi 40 % produkce kamenné soli v celém SSSR. Ve svých nejúspěšnějších letech mohl podnik produkovat přes 7 milionů tun

ročně, což je srovnatelné s moderní produkcí Brazílie (6,3 milionů tun ročně) a Kanady (10 milionů tun ročně). Dnes se v Rusku ročně vytěží jen asi 2 miliony tun soli.

Navzdory velkému objemu produkce bylo za posledních 140 let vytěženo pouze 218 milionů tun – asi 3 % z celkového ložiska. To znamená, že zbývá dostatek na více než 1000 let. Mezitím se jediné zbývající solné doly na Ukrajině nacházejí v západní části země.

V nedávné době byl jeden z dolů v Artemsolu přeměněn na speleoterapeutické sanatorium, kde se léčily nemoci dýchacích cest. Turisté mohli také navštívit některé doly na prohlídkách s průvodcem a je zde muzeum solného průmyslu a kostel – obojí se nachází v podzemí.

Další štoly sloužily jako sklady pro skladování zbraní a výbušnin, i když v době mé návštěvy byly prázdné. (Podle posledních informací se největší sklady pro skladování zbraní a střeliva dostaly pod ruskou kontrolu ve vesnici Paraskovevka jižně od Soledaru.) V jednom z dolů jsme našli detektor neutronů, jeden ze dvou takových přístrojů vytvořených v Sovětském svazu .

Toto ložisko soli se začalo tvořit ze starověkého moře asi před 250 miliony let, během permského období. Současný Donbass se nachází na místě mělké laguny starověkého Permského moře. Jak se voda odpařovala, minerál se postupně usazoval na dně laguny.

Vertikální minová šachta je podobná těm, které se používají pro stavbu podchodů a krytů proti bombám. Jen tento je mnohem hlubší, sahá 290 metrů pod zem. Stěny jsou obloženy litinovými trubkami jako v tunelech metra. Vzhledem k tomu, že výtahy jsou momentálně poškozené a odpojené od proudu, jediná cesta dolů vede po nekonečném schodišti, což nám trvalo asi hodinu, než jsme sestoupili. Baterka neosvětlí dno šachty a pouhým okem nelze odhadnout její hloubku.

Stíhač PMC Wagner, který mě doprovázel při sestupu stojící ve
ventilační šachtě © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Naše cesta začala u betonové větrací šachty. Když byl důl v
provozu, byly zde udržovány stabilní úrovně tlaku, teploty, vlhkosti a
kyslíku. V současnosti jsou však všechny pozemní systémy
poškozeny nebo odpojeny od napájení a teplota pod zemí je
znatelně vyšší než na povrchu.

Sůl vyrobená v Artemsolu byla vyvážena do 22 zemí. Hlavními spotřebiteli byly Polsko, Rakousko, Maďarsko, Finsko, Německo a Dánsko. Rusko také patřilo mezi největší dovozce soli (především technické odrůdy) – ruský trh totiž představoval více než polovinu produkce podniku.

V těchto dnech je k sestupu do dolu potřeba výkonná baterka © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Stěna vlevo nese charakteristický otisk řezáků kombajnu. Tyto tunely byly vyhloubeny speciálním strojem, který prořízl skálu shora dolů. Spočítáním počtu kulatých vybrání na konci tunelu (na fotce výše jsou pouze dvě) lze snadno uhodnout, kolikrát tudy kombajn projel.

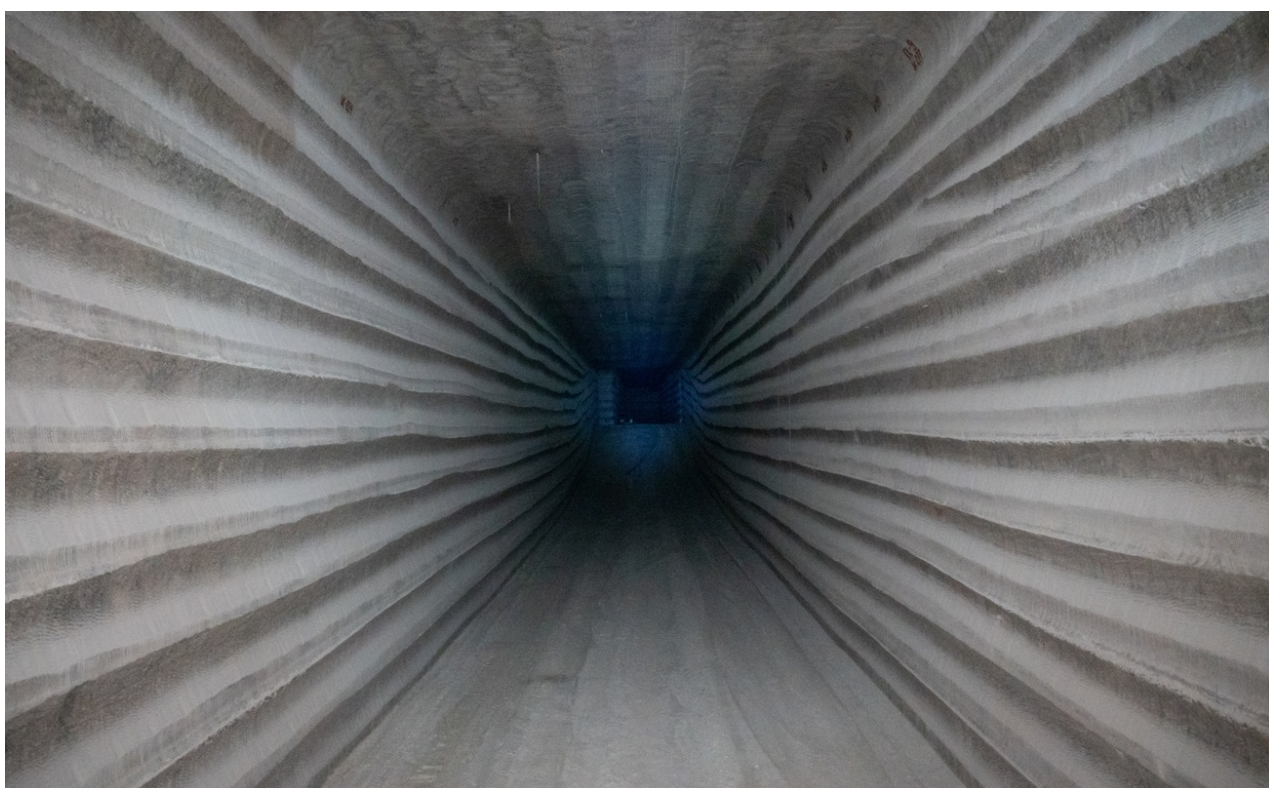

Podzemní tunely tvoří systém labyrintů © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Za více než sto let těžby se podzemní systém chodeb značně rozšířil a nyní dosahuje délky asi 300 kilometrů.

Bojovníci PMC Wagner, kteří mě doprovázejí, se podívají na tunel a rozhodnou se, kterým směrem se vydat © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Jedna z velkých solných komor, kde, soudě podle počtu pruhů na stěnách, kombajn 11krát prořízl skálu. © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Stěny jsou z čisté soli – obsah chloridu sodného zde přesahuje 98 %. Většinu soli nasekané kombajnem lze okamžitě zabalit a prodat.

Blížíme se k dolu č. 3. Je to jedna z nejstarších komor a patří k hlavním turistickým atrakcím v Soledaru. Před válkou jej ročně navštěvovaly tisíce turistů.

Značka: Důl č. 3, 288 metrů pod povrchem © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Sídlilo zde muzeum, speleoterapeutické sanatorium a v současnosti prázdné sklady zbraní. Nad zemí válka pokračuje a i přes hloubku miny stále slyšíme vzdálené salvy dělostřelecké palby.

V této hloubce se tunely táhnou stovky kilometrů a spojují doly, které byly v provozu do loňského roku.

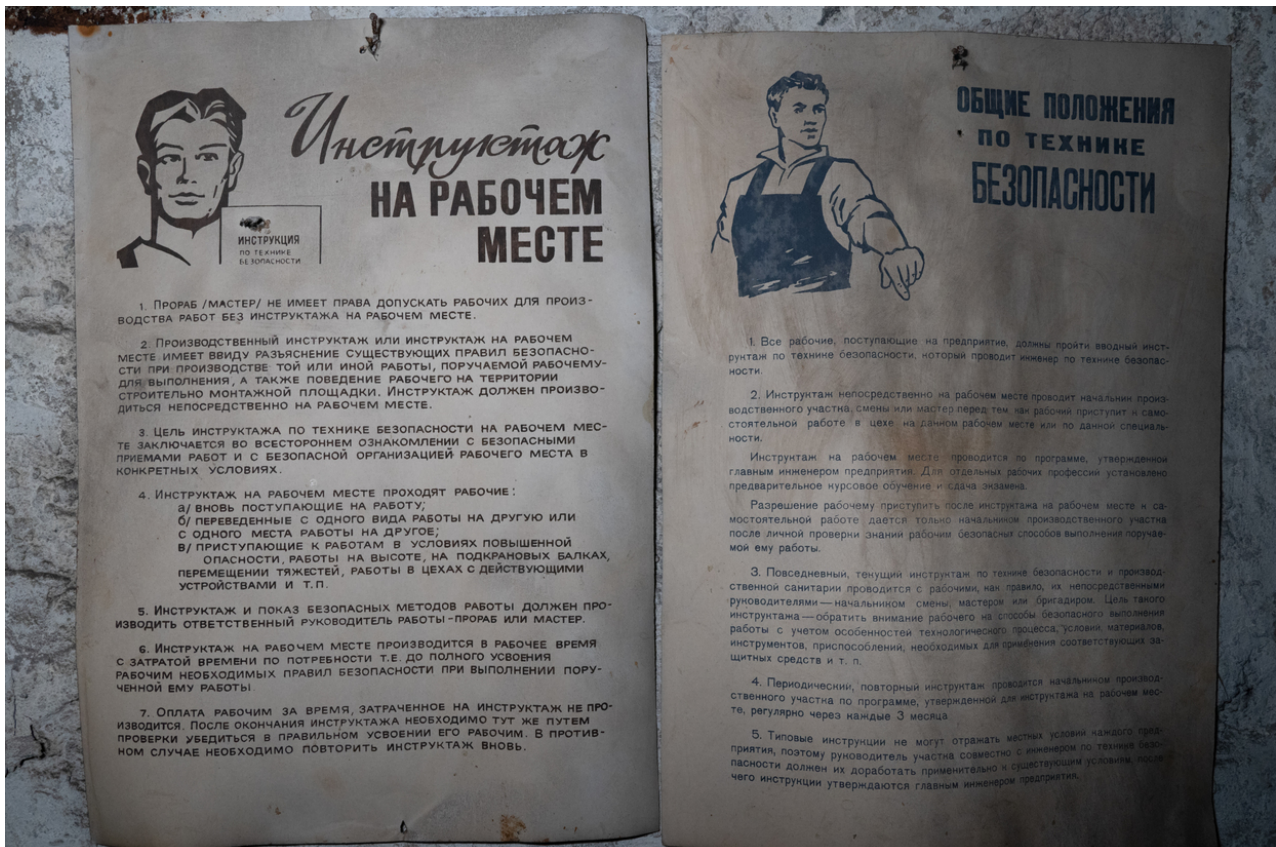

Stroje, jako je ten výše, byly použity v dole © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Jeden z bojovníků Wagner, který mě doprovázel, se pokusil nastartovat dieselové transportní vozidlo. Všechny pokusy však byly neúspěšné, protože baterie vybila.

Velká kovová vrata zatarasila vstup do vojenských skladů © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Na stěnách skladů stále visí plakáty s bezpečnostními pokyny ze sovětské éry © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Od 60. let 20. století byly tyto sklady využívány pro skladování starých zbraní, jako jsou pušky Mosin (z dob Ruské říše), samopaly Shpagin (období druhé světové války) a zabavené německé zbraně. Ukázalo se ale, že sklady, které jsme navštívili, byly úplně prázdné.

V další štole jsme našli odpočinkovou zónu s barem. Obrovská prázdná komora je vybavena levnými plastovými figurkami a sedadly z IKEA.

Sochy v rekreační zóně dolu Artemsol © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Kdysi se zde také těžila sůl, ale později byly tyto doly využívány k lékařským účelům a ukazovány turistům.

Soledarské naleziště soli nedávno oslavilo 140. výročí, jak je patrné z ukrajinského plakátu.

Solný basreliéf na jedné ze stěn © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Stěny dolu zdobí různé basreliéfy vytvořené několika generacemi horníků a později, když se sůl v těchto štolách již netěžila, profesionálními sochaři.

Stíhačka PMC Wagner pózuje u nápisu písmen PMC v ruštině vlevo na stěně solného dolu © RT / Arsenij Kotov, zvláštní zpráva pro RT

Když bylo město napadeno, ruské jednotky předpokládaly, že nepřítel využije miny k obranným účelům. Žádné podzemní bitvy se zde však nekonaly.

Ukrajinské síly byly umístěny pouze u vchodu do šachet, protože si uvědomily, že jít dolů by znamenalo odsoudit se k jisté smrti – jediná cesta nahoru vedla přes omezený počet východů, které byly všechny brzy zablokovány ruskými stíhačkami.

Vlastnosti

Tento příběh můžete sdílet na sociálních sítích:

Sledujte dál RT

DonbassRusko

BEAT CENSORSHIP - FOLLOW

RT ON **gab**

